



Iskazivanje točke.

Glas znaka.

Nakon što je Bog učinio nešto na određeni način, jer on ne mijenja (jer u Njemu “*nema promjene ni sjene od mijene.*”), Pisma naučavaju da On može biti očekivani da stvari ponovo na isti način. Međutim, On može napraviti novu stvar, kao što je učinio kad je poslao proroka Noa, kada je nazvao Abrahama, kad je poslao Iliję, kad je poslao Ivana Krstitelja, i kad je poslao svoga jedinoga Sina, Isusa Krista. Bilo je mnogo ljudi koji su znali Pismima svaki put, koji je poznavao proročanstva, ali nije uspio vidjeti ono što Bog radi jer nisu imali duhovnog uvida prepoznati čovjeka koji je Bog poslao. Kao što smo vidjeli,

nema drugog načina prepoznati čovjeka Bog poslao nego po djelima koje on radi i da li Sveta pisma svjedočite o njemu.

Čak i Pavao, koji je živio na zemlji kad je sam Isus Krist učinio i bez sumnje je čuo za Isusa kad je bio ovdje, nije bio uvjeren da je Isus Krist bio je to prorok Deuteronomija 18. I Pavao nije prepoznao Ivana Krstitelja kao prethodnika Krista. Pavao tada nije mogao djelovati kao Ivanovi učenici, koji se, kad se Ivan okrenuo i rekao: „*Evo Jaganjca Božjega*” i slijedio Isusa od tog dana. Ni Pavao prepoznao Isusa i slijediti ga kao i Petar i Matej publici kad se okrenuo prema njima i rekao: „*Pođi za mnom!*”. Pavao je morao imati osobno iskustvo na putu prema Damasku.

Glavari svećenički i pismoznaci i farizeji nije prepoznao Mesiju, iako su marljivo traže njega, jer Veliki svećenik nije vjerovao Kristov afirmativni odgovor na njegovo pitanje hoće li On (Isus) biti Sin Blagoslovjenika. Umjesto da ga vjeruje kad je rekao „*Ja jesam*” oni pogrdjavali i koristili njegove riječi protiv njega. Tako je, kada je Isus visio na križu, mogao je gledati dolje na njih i reći: „...*Oče, oprosti im, ne znaju što čine!*” Da su vjerovali da je on Sin Božji, oni ga ne bi razapeli i cijeli plan spasenja bio bi izgubljen. Iako je radio čudesa, vidjeli su ga samo kao čovjeka, stolarskog sina. Oni su previdjeli radove i zadržali svoje tradicije umjesto da priznaju da je ono što su podučavali narodu bilo pogrešno.

Bilo je malo bludnica, žena iz Samarije spomenuto u četvrtom poglavљu knjige Ivana. Ovdje Ivan govori kako je Isus sjedio na bunaru, čekajući Njegove učenike koji je otisao u grad kupiti hranu, kad ona došla crtati vodu. On ju je zamolio da mu donese piće, a njihov razgovor je otisao nešto ovako:

„Gospodine,” rekla je, „to nije prava stvar za vas, Židov, da se mene pita, Samaritanca, za

piće."

„Ako ste znali kome ste govorili, ti bi me pitati za piće”, on je odgovorio.

Rekla je: „Gospodine, nemate ništa privući vodu. Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac.”

„Pijte vode koju dajem, i nikada više nećete žeđati”, rekao je Isus.

Njezin odgovor bio je neposredan: „*Gospodine, daj mi te vode!*” Kao što je Isus rekao joj njezina žeđ je bila očigledna; žeđi i gladi koju drugi nisu imali, ispunjavajući njegove riječi, „*Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!*”

Tada joj je rekao: „*Idi i zovi svoga muža.*”

Sramila se. „*Nemam jednog*”, odgovorila je ponizno.

„*Dobro si rekla: 'Nemam muža!'*” došao Božji glas, razlikovanje same misli u njezinu srcu, „Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž.”

Sada, pogledajte otkrivenje koji je došao u njezinu srcu, kada je, znajući samo malo o Pismu, rekao je, „*Gospodine, znam da su proroci kažu da kad Mesija dođe On će nam reći sve te stvari. Kažete da iako se obožavamo na ovoj planini, doći će dan da nećemo.*” „*Gospodine, vidim da si prorok.*” Zatim, potrcala je u grad, uzvikujući: „*Dodjite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?*” Ona je dobila više otkrivenje, tvrdeći ništa, nego većina vjerskih ljudi njezina dana. Isus je rekao o njima jer su tvrdili da imaju svjetlost (i nije mogao prepoznati njegovo ministarska služba), oni su bili slijepi.

Koliko je puta Isus razabrao misli naroda? Koliko puta je On percipiraju njihova pitanja i odgovorite im prije nego što su ih pitali. Nije li to bio atribut Emanuela, Bog s nama, Jahve Spasitelj u tijelu? Nije li to bio „znak” da je Isus Krist Spasitelj svijeta je bio u njihovoј sredini? Ipak, odbili su je prihvatići. Rekao je: „*Ako ne vjerujete onome što kažem, vjerujem u djela koja radim.*” Tako je i danas, jer On jest „*Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijek.*”

Bio sam učio te stvari u nedjeljnoj školi većinu svog života, ali prvi put sam ikada video takvu atribut Božju manifestiranu, bio je na sastanku u siječnju 1950, u Sam Houston Koloseum, u Houston Texas. Mlada žena došla naprijed primiti molitvu. Brata Branham se okrenuo prema njoj i rekao: „*Prije nego što sam moliti za vas, morate ispovijedati se svoj grijeh.*”

Prosvjedovala je da je ona pravdoljubiv žena; ali on je rekao: „*Vi ste bili nevjerni svojim mužem.*” Njezin suprug je sjedio u kongregacija u to vrijeme. Primijetio sam komocija u jednom smjeru i okrenuo se vidjeti. Njezin muž je dolazio niz prolaz, krenuo prema platformi da zaustavi Brata Branham od optužujući svoju ženu. Stražari istupio je naprijed da ga zaustavi, ali je Brata Branham rekao: „*Dopusti da dođe*” Čovjek je požurio na platformu i bio je na udaljenosti od tri metra od Brata Branham kada je zaustavljen riječima proroka, „*Gospodine, a što s vama i tvojom crvenokom tajnicom, sjedi u automobilu u putić prošli petak navečer?*” Brata Branham je nastavio govoriti s njih dvoje, govoreći: „*Stvar vas dvoje*

trebate učiniti je pokajati se Bogu, ispovijedati se to jedni drugima i biti muškarac i žena.” Taj je incident bio izvan svega što sam ikada vidio prije nego.

Nekoliko dana kasnije, pročitao sam knjigu koja sadrži životnu priču brata Branhamu - “*Čovjek poslan od Boga*”. Pisac te knjige, ujedno i njegov menadžer u to vrijeme, rekao je kako je jedan od njegovih poslova bio brinuti se da se mjesto počinka brata Branhamu drži u tajnosti kada dođe u grad na sastanak. To je bilo zbog gomile koja se tiskala i smetala mu tijekom sastanaka, kada je odmor bio neophodan. Stoga se jako potruđio održati tajnom hotel brata Branhamu, poznat samo njemu i nekome lokalnom, kao što je sponzorski pastor u gradu.

Incident koji je ispričao odnosio se na vrijeme kada je prošao kroz rutinu dobivanja hotelske sobe za brata Branhamu i obavijestio lokalnog pastora, kojeg je kasnije trebao kontaktirati brata Branham kada je došao u grad i želio pronaći lokaciju njegove sobe. Upravitelj i pastor čekali su te noći, ali brata Branham nije nazvao i postali su zabrinuti. Gdje je bio brata Branham? Napokon, kasno te noći, upravitelj je odlučio otići u hotel i sam se malo odmoriti. Kad je prišao stolu po svoj ključ, službenik je rekao: “*Velečasni Branham je došao ranije ovog poslijepodneva.*” Menadžer je bila šokirana! Brata Branham bio je u svojoj sobi satima. Nazvali su njegovu sobu i pitali ga kako je znao gdje mu je soba. Odgovorio je jednostavno: “*Oh, ja jednostavno imam način poznavanja ovih stvari.*”

Kad sam pročitao taj izvještaj u knjizi, zajedno s onim što sam video u Houstonu, nešto se počelo događati u mom razmišljanju - spoznaja da je ovdje čovjek daleko iznad običnog. Ali trebalo je još toga doći prije nego što u svom srcu dođem do potpunog otkrivenja TKO je ovaj čovjek zapravo bio.

Bilo je to u Biblijskoj školi 1952. godine kada se dogodio događaj koji je uvelike pospješio moje otkrivenje. Sin brata Branhamu, Billy Paul, i ja smo pohađali ovu školu i postali bliski prijatelji. Između nas je postojala veza jer smo se složili oko pitanja krštenja vodom u ime Gospodina Isusa Krista. Jedne večeri dekan je zbog nečega krenuo za Billyjem Paulom i bio je zapanjen kada je brat Branham odmah nazvao dekana na daljinu o istoj temi.

Bio sam ispred ureda dekana kad je dekan primio poziv, odmah nakon što je Billy Paul otisao iz ureda. Dekanovo lice bilo je bijelo kao plahta kad je izašao i pitao me gdje je Billy i je li telefonirao. “*Ne, gospodine,*” rekao sam, “*ne mislim tako.*”

“*Pa,*” rekao je, “*to je bio Velečasni Branham u Indiani na telefonu i upravo mi je rekao o razgovoru koji sam upravo vodio s njegovim sinom Billyjem!*” U svom srcu, pomislio sam, “kako je nevjerojatno da Božji čovjek može sjediti dvije tisuće milja daleko i ‘čuti’ razgovor između dekana i njegovog sina.” Također sam pomislila koliko sam zahvalna što moj vlastiti tata to nije mogao.

Deset godina kasnije, došao sam u Phoenix, Arizona, na kongres. Bio sam imenovan mlađim međunarodnim direktorom, zaduženim za aktivnosti mladih. Namjeravali smo raditi s hipijima i delinkventima, dovoditi ih na bankete kako bismo ih doprijeli do Krista. To smo učinili i Bog je to blagoslovio. Bio je to dobar program. Kao rezultat ovog rada, postao sam vrlo blizak

prijatelj s Richardom Shakarianom, čiji je otac Međunarodni Predsjednik Poslovnjaka Punog Evandelja (FGBM). Jednog jutra na ovoj konvenciji, brata Branham je trebao biti FGBM govornik.

Budući da sam odgojen u pozadini pentekostne crkve, u potpunosti sam uživao u njegovim propovijedima. Propovijedao je protiv podšišane kose i kratkih haljina, protiv žena koje nose mušku odjeću i protiv svega toga, kako su nas učili u Pentekostnoj crkvi svetosti. Bila sam oduševljena propovijedi tog jutra, znajući da je to nešto što je zaista potrebno. Ali primjetio sam da su ljudi s kojima sam sjedio, posebno žene, odmahivali glavama i protestirali, samo rebrali jednog i drugog sve dok ih laktovi i rebra nisu zaciјelo zaboljeli. Zatim je samo stao i rekao ženama: "*Dame, da vam nešto kažem. Otišao si s Bogom onoliko daleko koliko ideš dok ne budeš spremjan platiti veću cijenu!*"

Pomislio sam kako je to tako ispravno, tako istinito za sve nas. Otišli smo dokle smo išli sve dok se ne bismo spremili platiti veću cijenu. Sada, možda, samo želite ići tako daleko s Bogom; ali ako želite ići dalje, što više postanete slobodni od grijeha, to ćete više služiti Bogu. Vidite, grijeh je taj koji će vas spriječiti da služite Bogu.

Nakon one jutarnje propovijedi na FGBM konvenciji, i dok smo tog dana išli na ručak, primjetio sam da drugi brata Branhamu nisu shvatili ozbiljno. Bile su neke istaknute žene u stranci i govorile su svojim muževima: "*Billy Branham ne bi trebao tako propovijedati! Napravio je više štete nego koristi. Otjerao je više ljudi. Uvrijedio je previše ljudi.*" Srce mi je bilo bolesno, ali onda mi je kroz glavu prošla misao da su možda bili u pravu, možda je on samo staromoran.

Sutradan sam se vratio na sastanke. Brata Branham je ponovno propovijedao, a tijekom svoje propovijedi izgovorio je ove riječi: "*Mislite da ne znam što ste govorili o onome što sam jučer propovijedao? Govorili ste: 'Billy Branham ne bi trebao tako propovijedati! Billy Branham učinio je više štete nego koristi. Otjerao je više ljudi,'*" Zatim je pognuo glavu, a s mjesta na kojem sam ja stajao na pozornici čuo sam ga kako ovako moli: "*Bože, ako sam ja tvoj prorok i ono što ovim ljudima govorim je Istina, opravdaj me.*" Usljedila je moćna manifestacija. Započeo je s jedne strane te publike i počeo pričati tajne njihovih srca - njihova imena, odakle su, sricati njihove adrese i nastavio preko publike. Jedan dio u sredini bio je iz Švicarske i on nije mogao izgovoriti riječi, ali bi video viziju uličnog znaka u kojem su živjeli i sricaj to sa znaka! To ih je trebalo potresti do srži njihovih bića. Zatim se okrenuo i izašao, a ja sam rekao sebi: "*To je kao Ilijia na gori Karmel.*"

To me podne opet zateklo na ručku s istom grupom i govorili su: "*Pa opet je to napravio! Napravio je više štete nego koristi. Pa, ne bi mu smjeli dopustiti čak ni da bude govornik na tim kongresima. Da nije bilo Carla Williamsa, on ne bi bio govornik.*" Tada sam saznao da brata Carl Williams stoji za brata Branhamu i njegovu poruku.

Sljedeće večeri, doktor Jim Brown, prezbiterijanac, bio je govornik i kada je brata Branham ušao, doktor Brown se okrenuo i rekao: "*Puno bih više volio da brata Branham govori večeras. Samo se pitam bi li brata Branham samo došao i rekao nekoliko riječi.*" Brata Branham je sljedeće učinio nešto što ga nikad prije nisam vidovali da radi, ili nakon toga, kada je

došao na podij, kada je netko drugi trebao biti govornik, upotrijebio je svoj nepogrešivi dar razlučivanja. Okrenuo se gospodji koja je sjedila za orguljama, jednoj od onih koje su govorile protiv njega, i rekao: "Sestro, ja znam da ti ne?" Javila se da je učinio. "Ali ja ne poznajem tvoju majku, zar ne?"

"Ne, gospodine," rekla je.

Brata Branham je dao ovo obećanje: "Ako vjeruješ riječima koje sam ti rekao dok sam bio ovdje i ako vjeruješ da sam Božji sluga, kada odeš kući tvoja majka neće imati te mrene na očima."

Pa, možda nije pomoglo nikome drugome, ali to mi je pomoglo. Vidio sam tu gospođu mjesec dana kasnije i pitao sam za njezinu majku. Rekla je: "Oh, brata Green, kad sam došla kući te mrene nisu bile na njenim očima." Bila je razlika u dami u to vrijeme. Sprala je boju s lica, počešljala se, a haljina joj je bila malo duža. Ali nažalost, video sam je prije dvije godine i vratila se onakva kakva je bila prije.

Počela sam učiti iz svega ovoga. Kad sam otišao kući 1962. bio sam odlučan platiti veću cijenu, približiti se Bogu i otici malo dalje. Bilo je to 1963. kada bih želio sponzorirati brata Branhamu u Beaumontu, dopustiti mu da dođe i propovijeda ono za što je osjećao da ga Bog vodi da propovijeda, i da se ne mora nikome ispričavati. Pristao je i jedne nedjelje navečer prije nego što je došao propovijedao sam svojoj zajednici o čudima koja sam video u njegovoj službi, kad je u mom uredu zazvonio telefon. Pričao sam im o čudima, vidjevši znak, ali još nisam u potpunosti čuo njegov glas - baš kao što su mnogi učinili s Isusom. Vidjeli su znakove i sve dok su se čuda nastavljala to je bilo u redu, ali kada je započeo svoju Poruku, oni ga "više nisu slijedili". Kad je počeo govoriti: "Ja i moj Otac smo jedno", nisu mogli dalje. Ali još nisam video ovo o poruci brata Branhamu kada sam svojoj zajednici govorio o njemu te večeri.

Netko se javio na telefon i prekinuo me da kaže da zove brata Branham. U to je vrijeme brata Branham živio u Tucsonu, a ja sam bio u Beaumontu. Kad sam otišao razgovarati s njim, rekao sam zajednici: "Budući da govorim o tom čovjeku, nije li u redu da odem i porazgovaram s njim, a zatim se vratim i kažem vam što je rekao?"

Rekao sam u telefon: "Zdravo, brata Branham."

"Zdravo, brata Pearry," odgovorio je.

"Brata Branham," rekao sam oduševljen, "znaš li što radim?"

"Da, želim," došao je miran odgovor.

Znao je da sam usred propovijedanja o njemu. Nisam sumnjaо u njega. Znao sam da on zna. To je učinilo nešto više mom životu. Tada sam shvatio da se ne mogu ljutiti na ženu, vikati na djecu, gubiti živce, biti nestrljiv, niti bilo što raditi u tajnosti, ali da će Bog to vidjeti i da je sposoban to otkriti tisuću milja daleko nekom drugom. Posramilo me. Vratio sam se za propovjedaonicu te večeri malo drugačiji nego kad sam otišao, i imao sam im reći još jednu

stvar koju prije nisam znao.

Sljedeći tjedan nakon ovog iskustva brata Branham propovijedao je na sastanku u Dallasu. Dok sam bio тамо, ministar, dobro poznat u cijelom svijetu pozvao je brata Roya Bordersa i mene da dođemo u njegov ured i razgovaramo s njim o mogućnosti da brat Branham ode u Afriku, u pravnji ovog ministar, kako bi vodio neke škole izbavljenja. Taj nam je čovjek rekao ove riječi:

“Znate da je brata Branham čovjek na kojeg je najlakše utjecati kojeg sam ikada vidio u životu. Otkako sam prestao putovati s njim, pogriješio je u svojoj doktrini. Na primjer,” nastavio je, “Uzmite ovu doktrinu o *Zmijčevo Sjeme!* Nema sumnje da čudan život i služba brata Branhama privlače sve te, znate, smiješne ljudi - vjerojatno nekog starca odjevenog u kostrijet, pustinjak, takav, izašao je iz šume s dugom bradom, vjerojatno je netko takav došao i rekao bratu Branhamu tu prljavu doktrinu o ‘*Zmijčevo Sjeme*’ Brata Branham, znate, to je progutao, i propovijedao to sa svoje propovjedaonice. Sada je ta vrpca izašla u javnost i uništila njegovu službu.”

Pa, upravo sam čuo poruku Zmijčevo Sjeme i mislio sam da je to prekrasno otkrivenje. Pa sam rekao, “*Brate, jesli čuo traku brata Branhama o Zmijčevo Sjeme?*”

“Ne,” rekao je, “*nemam vremena slušati takvo smeće!*”

Bio sam užasnut. “*Ne smiješ to govoriti, brate, dok ne čuješ što je čovjek rekao! Ne čini to!*”

Brata Borders, koji je tu bio duže od mene, samo me potapšao po nozi i znao sam da ‘to’ znači da bude tiho i ništa više ne govori o tome. Pa smo nastavili pričati o drugim stvarima, ispričali se i otišli.

Te noći brata Branham je došao na službu i taj isti čovjek je sjedio na platformi. Nakon zbor-ekipa je završeno, ostao je sjediti na pozornici sam, visoko gdje ga je cijela zajednica mogla vidjeti. Brata Branham je ušao, pozdravio ga i održao svoju propovijed. Pred kraj propovijedi, stao je, pozvao duha s jedne strane i rekao: “Čekaj malo, nešto nije u redu!” Sada je s druge strane bila osoba s istom bolešću i rekao je: “Ova dva duha vrište jedan na drugoga!” Zatim je s autoritetom rekao: “U ime Gospodnje, korim ih oboje!” Tada je brata Branham rekao: “Znate, to je čudna stvar, nakon tisuća puta kada su me neki ljudi vidjeli kako upravljam razlučivanje od oboljenja i reci ‘Ovako govorи Gospodin,’ i to nikada ne bi bilo pogrešno, ali kad mi Gospodin daje doktrinu poput one o ‘*Zmijčevo Sjeme*’, kažu da sam je dobio od starca koji je poput pustinjaka.” Na to se okrenuo i pogledao čovjeka ravno u lice.

Sjedio sam u publici kada se to dogodilo i prirodno sam mislio da je brata Borders rekao brata Branhamu o tome. Dakle, nakon službe, jedva sam čekao da pitam brata Borders što je brata Branham rekao kada mu je rekao. Ali kad sam ga pitao, brata Borders je odgovorio: “Nisam mu ja rekao, ti jesи.”

“Nisam ga video!” bunio sam se. Tada sam shvatio da je brata Branham sigurno nadnaravno ‘čuo’ naš razgovor od tog poslijepodneva. Bog je pokazao svom sluzi što se dogodilo u uredu tog brata.

Još uvijek nije bilo otkrivenja u mom srcu. To je trebalo doći malo kasnije. Dana 14. veljače 1964. bio sam uključen u planove da brata Branham te večeri bude na televiziji zatvorenog kruga. Dok sam stajao na ulaznim vratima svoje kuće, rekao sam svojoj ženi: "Idem preko grada do brata Borders i Billy Paul da im pokažem gdje ćemo imati televizijski program (banket) večeras, tako da će znati kako uvesti brata Branham." S nama su živjeli neki mladi momci, a ja sam rekao svojoj ženi, "Reci dečkima da ću ih čim se vratim odvesti na šišanje jer će večeras sjediti za glavnim stolom s obitelji, a ne želim da izgledaju čupavo." Zatim sam otišao na drugi kraj grada gdje sam našao brata Borders, i on mi je rekao da je Billy Paul upravo otišao za svojim ocem, koji je bio vani u šumi i molio se.

Nakon nekoliko minuta brata Branham i Billy Paul dovezao se. Pozdravili smo jedno drugo, i rekao sam im da ću ih odvesti da vide to mjesto. Brata Borders i Billy Paul ušli su reći svojim suprugama da odlaze. Baš kad su se vratili, rekao sam brata Branham: "Vidimo se večeras." Počeo sam proći pokraj njega kako bih slijedio drugu dvojicu i taman sam napravio nekoliko koraka kad je rekao: "Bolje požuri ako želiš dobiti ta šišanje!"

Hodao sam dovoljno brzo da sam napravio još dva koraka prije nego što sam stao na mjestu. Okrenuo sam se prema njemu i rekao: "Kako si znao da ću se šišanje?" Nastavio je opisivati ulazna vrata moje kuće.

"Brata Branham," rekao sam, "jesi li bio u mojoj kući i razgovarao s mojom ženom?"

"Ne," rekao je, "brata Pearry, kad sam prije nekog vremena bio u šumi, Gospodin mi je dao viziju tebe kako stojiš tamo i govoriš svojoj ženi da ćeš odvesti neke dječake na šišanje."

Kada je brata Branham izgovorio ove riječi, otkrivenje mi se potpuno slomilo u srcu. Svaki zadnji otpor bio je slomljen. Zavatio sam: "Gospodine, vidim da si prorok s Ilijinim duhom! Volite divljinu! Vičete protiv duha Jezebel! Religiozne vođe svijeta nazivate licemjerima i nemate želju za novcem ili slavom."

Podigao je ruku kao da me želi spriječiti da kažem više, „Brata Pearry”, rekao je, „Što god radite, zadržite ravnotežu u Svetim pismima; ali neću poreći ono što je glas rekao na rijeci Ohio u 1933!” Nastavio je, „Brata Pearry, ne govorim ništa o tome u javnosti. Ljudi ne razumiju što je prorok. Ali kad je došla ta svjetlost vrteći silazi s neba, i oni ljudi koji su sjedili na toj obala rijeke to vidjeli, postojao je Glas koji je govorio iz toga, baš kao što je to učinio Pavlu na putu prema Damasku. Glas je rekao, "Kao što je Ivan Krstitelj bio poslan da bude preteča prvi dolazak Gospodina Isusa Krista, vaša će poruka prethoditi njegovom drugom dolasku.””

<http://www.believersnewsletter.org>



info.bnl.ministries@gmail.com